

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-18)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-18)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 74. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010074.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 18. Januar 1862.

Hvorledes har De det i Dag? Jeg var bedrøvet over Dem i Aftes. Det er saa tungt at see vore Venner bedrøvede og Intet at kunne gjøre for at mildne den. Jeg forstaar godt hvad det vil sige, naar man har sat sit Hjerte og sit Liv i en ædel Sags Tjeneste, og man da troer, at Andre om-gaaes letsindig og uforsvarlig hermed. Tak for den Fortrolighed, De viiste mig ved at underrette mig om hvad der var i Gang. Undertiden rører der sig noget i mig selv, en Følelse, en Trang, som om jeg selv havde Kraft og Evne til at vove det Utroligste for vort kjære Fædreland. Det er taabeligt af mig, jeg veed det, men det er dog ikke s. 75desmindre sandt, at en saadan Følelse undertiden griber mig. De seer, at jeg ikke troer, at De sagde mig den fulde Sandhed i Aftes; ikke Polens Tragedie, men vor egen mener jeg var Aarsag til den Sky, der laae over Deres Pande. Jeg saae det strax ved Deres Indtrædelse i min lille Stue i Aftes, at noget var gaet Dem imod. Vær ikke forbeholden lige over for mig, jeg har saa tidt klaget for Dem, at De skylder mig Gjengjæld. Husk at min Mening er, at Fortrolighed er et af de smukkeste og fasteste Baand, der binder os Mennesker til hinanden. De kan svare mig: „De er ikke inde i alle disse Ting, har ikke den fulde Interesse derfor,” men bedrøves vore Venner af noget, da voxer strax Interesse hos os Qvinder, ja maaskee Indsigten med, naar man gjør os den Ære at udtale sig uforbeholdent og aabent. Jeg følte mig ret fattig, da De havde forladt mig i Aftes! Jeg sender Dem hermed Plougs Sang; der er en Varme deri, som gjør godt.¹ Til hvilken Melodie mon den er afsjungen? Jeg kan ikke komme ud af at udfinde det ved at læse Versene. ...

Deres hengivne
Veninde.